

פרשת כי תשא

וישלח מידו את הלוחות (לב, יט)

בשאלת השאלה:

כתב בפסוק "מידו" לשון יחיד אבל הקרי הוא "מידיו" לשון רבים, ותורה מלשון הוראה, אז מה דבר זה בא ללמד אותנו?

בair הגאון רבי ישראלי סלנטר זצ"ל בספרו 'لتארך עליון':
בתחילה חשב משה להשליך את הלוח הראשון בלבד, שהרי בינוי נכשלו רק בעבודה זרה ולא פגעו במצבות שבין אדם לחברו אלא נכשלו בעבודה זרה-בין אדם למקום, וזה שירק ללוח הראשון בלבד ולא לשני שהוא בין אדם לחברו...

ושוב נמלך משה רבינו שכן לא תתקן שלימות בין אדם לחברו בלי שייהי שלם גם בין אדם למקום, لكن תחילה חשב להשתמש ביד אחת בלבד, אבל שוב השתמש בשתי ידיים, להשליך על ידם את שני הלוחות...

בלשון ה指挥ות

האדמו"ר הרש"ב מליבאויטש אמר פעמי:
למה לפני קיום מצוות צדקה לא אומרים "לשם יהוד" ולא עושים הכהנה? אמר הרש"ב בלשון ה指挥ות: כי אם היו צריכים הכהנה היו יהודים הולכים לטבול במקווה ויש כאן שירצוו מקווה חמ... ובינתיים העני יגועם ברעב...

מקור: עליון דיבורי תורה לפרש' כי תשא - דירשו